

թեանց կը գտնենք Հոռ, որ մասին Հնագոյն մա-
տենից, զիվաւորապէս մարպեան շշնանին կը
վբարելին, բառաւոր իմաստներ՝ որ ինչուն քով
գրեթէ բոլորվն մոռցուած են: Օրինակի համար
փա: 1 “սիրո բնութեան պայման” հնական”
(= փուօչի): Ժբ: 8 “ան յեւ-ն” (Ժրիկ =
չըսպէ): Ժբ: 16 “պառաւութ անհերթիլիթ”
Ժբ: 5 “անիւս առաջաւած, (անկողապտելի հմատ,
եղիէ, Մատեանագր տայ. Վենես: 1859, էջ 36,
29 “ոչ կարեւ աւերել լունաբ ամսւոր իմ”):
Ժօ: 13 “հն-ինու գործի” (թակարդ լարեալ):
Խ: 3 “առաք մահու ու”, 6 “ունան զգողու” —
այսպէս նաև ժգ: 3 . . . իսկու ընդ երթեւ-ն”
ժգ: 4, 10 “կասկած ունեալ . . . ձեռնու ան-
բաւու” Ժբ: 5 “յերեւու հանուուն” . . . (Ժրիկ
հնականալիութ): Ժբ: 8 “յորդ յորտեան” .
Ժթ: 2 “բժշկաց սուսաց եւն: Զեն պատիր
նաև գերեզմի բառակամութիւններ եւ բացա-
տրութիւններ ըստ Հնագոյն ոգւցին լեզուին, որնք
թարգմանութեան յատուկ կերեւան, բնակեան
ծէ: 8 “լուսութիւններ”, Ժթ: 6 “աղաքատութեան
հյույնու” (= հոյութու, կըր (աղաք, գերեզմոյ))
եւն: ինչպէս յիմաներեք, նյունակն նաև Վարդինոյն
ընտիր եւ կրովի լեզուն կը ցուցնէ: Այսպէս
“զմանաքեր վախառաւորի ի միջու հախառոցեաւ” .
“բառ հոգ ի եւելու ու” (Հման: Մարտիւա ի
Սովոր: ի, էջ 148, 16 “հուսու յայ որ օրհնուեանց
ի ինընույ, որ հոս ուրիշ իմաստ ունի, ինչպէս
յաման են “Առաւունելի բայց ինման կազմութիւնը” .
“ոչ գարձաւ ի բան իրին, որ ծքին նման է
յամին:” “Ճեկան զպարհուոցու” . . . “իրեւէ ի
վերա օրինաց պնդեցար ի բայց եան:” — “աւ-
բաշասցեալ ընկուխ . . . եւ կասես, ծաղը կրես
եւ:” — “Կիրկու իր այց մանուկ եւ յաղթ եւն
(Հման: Կիրլ: էջ 84 “անձանի զիի համան ասէ
կամ զար պատերազմուղ, եցնիկ, էջ 130 միւապ
“անձանին”): Եւն:

Սյու ամենը նկատելով՝ հայ թարգմանութեամբ մեծ ճնաժիքն իր կը ստիպուիինք տալ: Ա. Հ. Գարեգին Արդ.՝ ինչպէս տեսնուի ուսուեցն զար կ'ուրեց համեմթափ եւ ամանալիք: Եւ պէս է բաել որ կը համանայնիքն, եւ նաեւ մերուպեան շըջանին կը վերաբերիք թարգմանութիւնն ու թիւ շը շըմսուեին առա ուն բառեր եւ բացատրութիւնն ու, ոյն կարդի թարգմանութեանց սուր են: Թերեւս առողք ալ յետսամուռ կամ յետայ փոփոխած ըլլան, ինչպէս շատ կը գտնենք այսպիսի փոփոխութիւններ հայ մատուցութեամբ մէջ. սակայն առ այժմ ձեռադրաց կլայպէտեամբ չենք կրնար հաստատել այսպիսի փոփոխութեամբ արդ երամբը մուտ գտած ըլլալը: Ձնէլ եւ իցէ՛ Սեկունդոսի մասն լեզուէն դասերգ, պէտք ենք անոր թարգմանութիւնն իբր Զ, առ առաջ ենք և Ե- Ց գարուն դնել: Նոյնը կը հասաւատուի ենք հայ մասնենք կլայպէտեամբ, որուն նկատամամբ յաջորդովի կը խօսիք:

(Continued)

ξ₁, β₁, β₂

१०८

ԽԵԶՈՒԹՅԱՆ ԱԿԱՆ

ԽՍՇԵԼՈՅՆ ՅՈՅՑԻԿ ԱՆՈՒՄԱՑ
Խաչկան. Առանելցեան մը (Սեբ. 108.)
էի, Հայրն Ապղպարիպի, Ասպարուքանին էշ-
նաներէն (Վարդան 106.) Կաթողիկոս մը
արդան 90, 99.) Հայերէն Խաչ բառէն ուստի
զիս քրիստոնեութեան ժամանակէն է:

Խամանատար Ցոփ քաղաքին,
ասարար մ'Ազգաւանից աշխարհէն (Մ. Կազ.
. 148, 149.) կազմուած հայերէն խճիոր (խօս-
ութի), բառէն եւ -ի մասնկէն:

Ծառականութեան մասին պատճեանից (միայն
արք Ներս. 53.) հայերէն Ծառականութեան մասին
արքանից) բառութեան մասին պատճեանից:

4, 55.) Կազմուած ձեծուն բառէն եւ -ի մաս-
էն, Հմայ, ձետուննու:

Կորինք. աշակերտ Մայթղղի (Կոռ, 21, 1:

արպ. 35, 103° սեռ. կորին, եւ 205 գործի-
կան՝ կոբեմբ, Մ. Խոր. 259.) Հայերէն կորի-
անամեց ձագ (առիւծի եւն.) հմմ. բուզանդ
չ 9) որդ իրին՝ տղան նկատմամբ:

կարէն. իշխան Գարդմանայ (Յովհ. Կաթ.
1.) հայկական կը ճնչէի, կապ ունի՞ իրուցի-
բել, իրուն, իրուց բառերուն հետո: — Շատ

Հապահով է: Հիշուան Մարդպետութեան Հայր առամբ (Բուզ. 45.) Ներքինի մը Հայր անուն (Բուզ.)

6.) բուն անուն չե, այլ յորջորջանք կամ լաւ
ամիտողով² արքայի ներքիննապետին, ուստի
է հայր (Ճեւե այլազգ կը խոնարհի՝ սեռ.
այլէ, Բուզ. 115:)

Հըսկաց, միայն առ. Մ. Խորենացւց (Էջ 7) Տհագոյն ժամանակինեւ, ուստինաեւ Յովհ. Աթ. եւ Վարդան, Վերջնօյն քով (Էջ 37) կը պատճեն էամանուն մէկն ի սեխուոց Անակայ, թաւառոր յաշխարհին Գոթաց, որուն յաղթած լույս Տրդատ Դիտկեստիանու իշխանութեան ժամանակ. Կ նյանակէ՝ կ իրականուի.

Հայութիք, ի գուգարաց (Մ. Խոր. 265.)
Հայերէն հայ (1. հաւ. 2. պատ.) բառէ եւ
-ուի մասնէկ:

Զատկի իշխան Սիմեոնց (Օրպ. և. 252, 279 և ը. թ. 15) հայերէն յուժ (Թռչնոց) բառէ եւ -ի մասնէկ:

Զարկ. (սեռ. Տըւ-լոյ) կին Հմայեկայ Մամիկոնեայ (Փարագ. 335.) յաւ (հաւկիթ) բառե եւ -ին մասնեկ:

Մարտի. աշակերտ Գնդայ (Բուզ. 272.)
Հայոց աստվածներէնէ մօխառեալ սառ մըն է:

— 1 —
Digitized by srujanika@gmail.com

104.) դժուարաւ կապ ունի հայերէն ճաշկ (moschus) = պարսկ. mušk բառին հետ:

Մարտիկ. սարկաւագ ապետ մը (Բուզ. 118.)
Հայերէն հոռէկ (մորքացիկ) բառէն: (Լեբջին
ժամանակաց մէջ կը գտնենկ Մարտիկ սխալմամբ
դրաւած փիւ: Մարտիկ = Mauricius, Հմայն, Թովկ'
85 Բարձրութեա, 47 Արտիկ):

Մը Քլէմմէն. Երեց մը, (Վարք Կւեռսէի, տպ. Անենա. 1853, Փ. Գարէն, էջ 51) = Մը Քլէմմէն ի գեղեցէն գոմեկունք ի Տարօն. (Բուղ. 123 միեւնյոյն անձը) Մը Քլէմմէն ի Քարատնիկէ (Ասեփի Օրոք. Ա. 261.) Հայերէն բովան (= բովան) բառէ եւ -ին մասնիկէ:

Յառասի. 1. որդի Արթանսի, թռու Գրիգորի կորի Լուսաւորչի (Բալզ. 10, սեռ. Յառասին էջ 32.) 2 ի սերնդէն եպիսկոպոսն Աղքահանու Մանազկերտու (Բալզ. 226.) Հայերէն յոց բանէն եւ - մասնէեւ:

Արդէ. ի տանէն Գիմաքսեանց (Փարա. 441.)

2. անունը (2. անուն)՝ կաթողիկոս, յաջորդ
Ներքութիւնի (Բառար. 123. Վարդ Ներք. 66. Վար-
դան 48.) Հայոց եպիսկոպոս (ուժ) եւ անունը (ուժ-
նեղոց) բատուրէն, ուստի աղքատութիւնատով: (5)

Պարբես. Արծրունի մը (Եղիշէ 150, Փարպ
256.) Ամսառունի. (Բուզ. 72. Մ. Խոր. 242.)
Գնունի (Վարք Ներս. 15.) Հայերէն՝ պարբե-
ս ս նծառ:

Ա-է (Եւ Ա-է) իշխան բարմի (Ալբք սերո
25.⁰) հայերէն՝ ա-է բառն է: — Ըստ տարա-
կուսակին է:

Աւելի. իշխան Անձեւացեաց (Փարպ. 388
389.) Նախահաւա Աւելորդեաց (Վարդան 81
Հմէն. Brosset, Collection I, 232 Մկ.) Կ----
Կուտասեան է սիստ բառին:

Տէ՛կ, եպիսկոպոս բասենու (Բուզ. 270
սեռ. Տէ՛կն-), հայերէն ուր եւ - է մասնէկ կազմ
մոլած (¹): (Կանանակութեան կողմանէ համեմա-

*περὶ τοῦ οὐκ εἰσιν αἴτιοι· Δόμυος, ἡ τοῦ Δόμνα, Κύριος
εἰναί·)*

Տերուէ. քահանայ մը, որդի Մովսիսկան /
Զարիշատէ Վանանդայ (Մ. Խոր. 266.) ուէ եւ
-ռու սար երթէ կատմաւած :

Տեղում է կառավարությունը, ոգնականն Մաշտոցի
(Կորիւն 14) կրնար հայերէն ուեւոյք բառն
ըլլալ:

Այս վերջաւորող ուրիշ անուանք են
Առանց, թագավոր Ազգութիւնը (Բոլց.՝ 193
ուստի անշուշն չէ հայերէն թէեւ Տայբէրէն
մէջ կրնար անոնք առաջ այս Նշանակիւթ) Երևան
(Մ. Խոր.՝ 43, ուստի հայ Նախաժամանակէն
որմէ առողջապահ է անշուշն նորագոյն ժամանակ
ին Նորոյ անուան դրծածութիւնը) կրնա
Նշանակիւթ՝ Նորոյ — Նուպաս, Նեածորօս
Զայմոյ (Մ. Խոր.՝ 43, Նախանակէն Նախաժամանա-
կէն) կրնայ մեկնուիլ առօք-այս՝ — Ամեն ար
անապահոյ:

Տիր՝ սկզբանուրածեամբ ուրիշ անունները
մը ին են. Տէրէն եւ Տէրոց վերը յիշեցնիք. Տէր-
ամ (սարկաւագն չերտասի, բոլով. 91) կրնա-
պարսկերէնով մէկնուիլ.՝ Տիր առան առենու-
բայց ան ատեն պէտք էնին Տրութիւն (հմտն
Տրութիւն) ձեւ սպասել. Հայոց արքայի Տէր-
անունը (Բաւշ. սարկաւագն պէտք հայփական միւ-
արքայանուանց պէտք արշակունեան-պարսկակա-
ծագումն ունենալով է. չենք կրնար զայտ Տիր
անուննեն յառաջ բերել, վասն զի՞ այն ատեն
Տրութիւնու կը լուսուելու էր: Նորագոյն անուննեն որ Տէր-
կը սկիմն, քիչտաստնէական ծագումն ունին. այս
պէտք Տէրանուն (տեր-առան, որ ունի զանան Տիր-
Ցիստոսի Քրիստոսի.) Տէրանուն (տուեալ
Ցիստոնի.) Հմտն. Խուլապուր, Ապուսուծ-բոր:

Ալ մասն տակաւեն միայն երկրորդականութ, որ հնագյղն մեծաւ մասամբ փոխաւել անոններէ կազմուած են հայկական էեւ ունի մասնիկներով:

1. Հիմասնկամբ (Նուազականք)՝

Խոսքավիճակը կշխան մը (Ատեփ. Օբյ. Բ, 79
պարսկ. Խոսքավ անունէն:

1 Առ այս՝ դիմով անունը Ա-սոբյոր (Փարագ. 203) կոր չեղաւ կրթութեար ու այս վեցուծել, ոյք հե հնական հակե անձնութեար.

3. Պարսկեպեն - ի (իշ) մասնիկու կազմուած է ան-
ցուց քառակի իշխան Մակաց, Ստեփ. Առզ. 128, զի՞-
դու այլընթաց բառեն) = Նորպարդ, զաւթան (քրցմ-
ուած այլընթաց բառեն) =

Σε-ζ-η-ή. ἡ ξενιαντοῦ ήτι οὐ ποιειντοῦ (Ψ. Κων-.
ς., 152) Ή. Τρηπετούσαντοῦ εἰναι = Σουσάννα
(ημικ. Ρ., 3.) Αρτιθ. 142. ἡ ξενιαντοῦ ήτι μηλ-
(ζειναντός εργοῦ ουμ. Φωρηθ. 1857, Ε. τωρεῖν,
ξε 46, ουμεθικ. Ορη. Π. 230, 235, 236,
281 έτοιν.) ηξενιαντοῦ ήτι ψιθινεωσ, ηθὺν ουσιωσια.
Ουξενιαντοῦ ουμεθιν μηλ (Ουρ. 66.) Σωγερεῖν
Ουξενιαντοῦ ειναιεῖν;

Վարդեկի. իշխան Մոկաց, որ կը կոչուի
Ամիկ (Սեբ. 109.) առաջինը Վարդ անունէն,
Քերթիսն առ բառէն (ուստի) փոքր վարդ եւ
աշխի։²⁾

Միեւնյան էմ մասնիկը կրնայ գ տնուած
ըլլալ հետեւեալ մօխն անուանց մէջ՝ Բ-բէի
(սեռ. Բ-բէի) Սինի (Բուզ. 250, 253, Փարպ.
159, Մ. Կաղ. Ա. 211, Սատեփ. Օրպ. Ա. 77
եւն.) Հման. Բաբէին (Բ-բէին) եւ բարոյ (Փարպ.
եւն.) Բաբ անսոնց կը յիշէ միայն Խորենացի
(Նախաժամանակնեւ մէջ) Գոտիքի Սամակինեան
(Աթր. 56) Գուրիէ Իդմաքարսան (Եղ. 77.) Աբր-
դեան (Փարպ. 126) Դեբրէի, Դեբրէի (Յովէ-
լաթ., Թովմ. Արձր., Սատեփ. Օրպ. Ա. 279) Ճականոն Գրիգորի, որոցը Աշուայ (առեւ Թովմ.)
280 “Գրիգոր, անսանեան Դեբրէի, որ թարգ-
մանի ուսանիք Խնդրեալ ի տեսանէւ:” Կունէիչի
արելց (Արթատ. Լատակի. տպ. Անեսա. 1844
Ժ-Ա. Գարեն, Էջ 101.) Հայրէի ոմն (Փարպ. 595.)
Նունէիչի⁴, Տարճ Բակրց (Մ. Խոր. 141.) Շուշի,
դուստր Վարդայ՝ ի սերնդնէն Միհրանայ ի
Գարդմանաց (Մ. Կաղ. Ա. 288.) Ծեր-էիչ, Հայր
Արքայա (Սատեփ. Օրպ. Ա. 261. պարսիկը կը
Շնէէ.) Հայրէի Նիմակիսիս, զոր Կաստանիսի Կայսըր
Զօրք Խանական Կարնայ Կողմըրը Խանքից յամի
949 (Սատեփ. Ասոլ. 166) յունարէէ Տամիսկը,
Քիզանիզական Կայսըր (969-976.) Զ-նէիչ,
քաջի իշխան մը (Յովէ., Մամիկ. 57. Սատեփ.
Ասոլ. 180.) Ս-նինէիչ (սեռ. Ս-նինէին) Կամ
Ս-որինէիչ. ալան իշխանութիւ մը (Մ. Խոր. 126,
128, Թովմ. 52.) Սո-նէիչ, Նահապետ Հարիձորոյ
(Բուզ. 104), Նահապետ Գարելդեանց (Վարք
սերէսի, 52.) Վ-նէիչ (Մ. Կաղ. Ա. 221.)

“Աշխարհական անուն գործածուած տես
Nöldeke, WZKM. VI, 313.

**8. Յառաջ եկամեք է պարսկերեն Veh- և Վիր- Համա-
ռամեալ անուններէն:**

Վրէի որդի Պապայ, որդւց Յուսէկան (Բուզ. 48, 49.)

Հայութիք կամ անուններ՝ կը կազմէ:

Խառը բանեցի, քոյր Անակայ, կի՞մ թագաւորին Տիրանայ, մայր Յակոբայ, որուն քոյրն Ա-յէտնէ (Վարդանայ Քոյլ՝ Սուրբի²) կը կոչուէր, (Զենոպ, 22. Վարդան 37.) պարսկէ, Խոսքով անուանէ:

Համուշապուհի Մամիկոնեան, քոյր Համագասանի (ուստի ուստո՞ր Համատասաւայ), ևն

Սբ-ուստի եւ Սբ-ուստիոյն, դասելը Սմբա-
տայ (Մ. Խոր. 115.) Սբ-ուստի (Թովլմ. Արծր.
46) Այսու անուննեն:

Տ-Հ-Պ-Ե-Ր-Ա-Յ, Արծրունեան, կի՞ն Մամիկո-
նեանու և աշանաւ (ասաէւն). մաս Առնչի է ի

Հայոց վահանակ (պայտի), սոյր Սամուելը (Թաղվար. 68.) Տառապ անուննեն (որ անուամբ Արծրունի մը կը յիշեն Եղ. 150 և Փարա. 256.)
Տիգրանուննեն, քայր Տիգրանայ (Մ. Խոր. 50. Թաղվար. 38.)

Զարսեհի, կին Տիգրանայ (Մ. Խոր. 55,
ուստի նախաժանակէնն):

Այս կարգին՝ կը վերաբերի մասնկան կողմանը՝ թափառէ, կի՞ն մը Աւագի աշխարհէն Բագացաց գեղէն (Մ. Կալ., Ա, 196—198.)

Ի վերջը յառաջ մերենք նաեւ քանի
Մանուններ, որոնք միայն Ս. Խորհրդացւոց քով
կը գտնուին Հայոց Նախապատմական ժամանակին
համար, ուստի եւ բաւական երաշխաւորութիւն
կայ թէ գրեամբ իրեն անոն կը գործա-
ծենք: Ասո՞ւ յաճախո՞ւ ամսնական կը զեր-
աւորին, որ անշոշչ հոս ալ նուազական կը լինէ:

Դրաց մէջ = ասսեղատուն Որին: Փաստի, և
Յանց (էլ 28), Գուշէն (էլ 29, բառ), Վայը (էլ 29),
Երբահէն (էլ 42), Համական, Վայը (լուր), Հայքի (հայք), Արդուն (արդ), Գուստի, Գուսէն

Հ իշականաց Համար կը յօրինուին անուանք տեղյան դուռակիութ (դուռսար) բառերավ. որուիք պարսկերէնէ առնուած ու ուսանուած մեջ ոնկութեան մէջ մեռագեհաւ.

³ Համար. պահակա. Kāmden (H o r u, Sāssan. Siegelst.
p. 33) X(u)rdin (ZDMG, XLIV, 66.).
⁵ Արքայունի առ Թոմա. (Է թ 92) պատմէ և մե. Օ-

⁴ Λ. Διδον., Θεορέατος φωρού, *farrux*, *μαρία* καὶ *πολέη* ἡ

Λαζανί. Αρχάκης (Φαντασία, Περγ., Α., 7, 12) ανέκρ. arbhaka (φορετής.)

⁶ Պարզաբանենք մը կը ի՞ւչ Զամշեան (Բ. 887:)

(էջ 43), Պետք, Արքան (Հմայութեան), Բառ-
ութիւն, Հայ, Յասոն (յայ), Կոյպուտ, Սիստեմ (էջ
44), Պարուց (շրանակ), Պահուց (զարդարուն),
Կուռուկ (էջ 47), Բ-բ (էջ 59) Գիւ-ի (իւր,
Տելլը) եղ 123 եւ եւ:

Այս անուանին ալ, եթէ ընդհանրապէս հարազատ են, միւնքն տեսակի կը վերաբերին անոնց հետ՝ որոնց վրայ վերը խօսեցանք:

Ըստ այսմ մեր հետազոտութենէն իրեւն
եզրակացութիւն յառաջ կու գայ հետեւեալը:

թէեւ պահած էր Հայրէնն ալ յատոկ
անուանք բարգելու յատկութիւնն այն չափով,
զոր ունեն օրինակի համար հին երաներէնն կամ
յունարէնն կամ գերանսներէնն. թէեւ Հայոց
աշխարհի աշխարհագրական անուանց մէջ կը
գտնուին բազմաթիւ հին սարդութիւնք, սակայն
բուն մարդկան յատուածք մէջ եւ ոչ
հասման ապահով օրինակ կը գտնենք, որ ըստ
Ննդեք բրազիան եղանակի բարդուած միանուն
Մըլլայ (Խնչէսյուն. "Ուռ-արջօս, գերած. Wols-
gang, զենդ. Karesåsra = սանկր. Kędręga
"մահած. և) Աւասի եւ ոյ հաւասական է թէ

այն սակաւաթիթի պարզ անուանքն, ցորչափ մնիկ Հայերէն են, փաղաքշական անուանք ըլլանիանուներէն կրմատուած (մնչպէս յուն.՝ Ἱππος, Ἴππιας, գերմ. Wolf, ասանգր. Κρέα). այլ անշուշտ ի սկզբանէն հետև պարզ մականուանք կամ յորջորջուանք եղած են, ինչպիսի են յունարէն Կάպրօс (= Արագ), Ἰτεῖνος (արուր), Ἄτταրց (ալասիր), Δίνας, (եղեգն), Σαρδόնυս, Λ'Ասդր եւն եւն (տես Fieck, Griech. Personennamen, p. VI.) Ասոր ապացցոյ է այս կարգի անուանց մեծ պայմ մասին նշանակութիւնը. (Հմատ, Արտոյու, եղնիկ, խոճկորուկ, Մրշտմիկ եւն) եւ նաևս այն պարզագուն, որ ասունց ոմնէք ապահովապէս եւ այլք Հաւանականաբար՝ մասնաւուն մի միան յիշատակեալ կամ անյիշատակ թողաւած բռն յատառ կ անուանց:² Սակայն ի Հարկէ պէտք ենք տեղի տալ այն մասին թէ պարզ (միարժատեան) բնիկ Հայ անուանց մէջ նախական փաղաքշական անուանց մնացրդներ կրնան գտնութիւ: Սակայն յընդհանուրն առեալ՝ յատուկ անուանք կազմելու Ծնգերուսական կերպը չէ պահուած Հայերէնին մէջ, այլ կորուած է, ինչպէս լատիներէնին եւ լիբաւերէնին մէջ:

ին լինառանք եւ փաղաքչականք տեղի տուխ
տար — նախ պարսկական, յետոյ քրիստոնէ-
կան — անուանց, որովց կազմուեցան սակաւ-
թիւն նոր անուանք Հայկական մասնիկներով:
Այս սակաւաթիւն բնիկ Հայ անուանք որ կը-
անուին, են՝ կամ գռնէ ի սկզբան անդ էին՝
ոչ մականուն համ յորդոջնաբ:

Այս նախագասութեանց դէմ կարելի չէ յառաջ բբերել այս պարագան թէ աշխարհաբար այս բրէնը կրկին ստացեր է լինաւուն կազմելու յատկութիւնը, ինչպէս Ա-բառածուուր (օրդի Ազգայիշկան ըստ Brossetի = Ազգի՛ի, Վիքիպէդիա, 91) Խաւառու (Կիր. 106, 108) եւն եւն, Առաջարկութիւն գրաբարի մէջ պարկ կոչականի ըն է՝ “տուեալ յաստուեցյ նշանակութեամբ, և միայն ուշ ժամանական կրբել յատուկ առան յերեւան կ'ելլէ (ըստ Թէօձօտօս, Թէօձօրօս մատուանց)։ Քիհատուելութեան ձեռօք մնածուած զյու անուանը,՝ ըլքան մի կամ երկու արմատով, կապ չունի ինչն հայերէնի անուանց հետ, ուստի հոս ասուց վայ չենք խօսիր։ Ալլց կը թողաւմ խօսիլ նոր լեզուի մանցեալ անուանց վայ։

2. କାନ୍ତିମାଳା

ՊԱՏՄԱԿԱՆ

ԿՐԻՊՏՈՎ ԿԱՌԱԼԻԿԵԱՑ ՀԱՅԵՐԵ

4

Բաժնում Նախկին Նահանգապետ Կոման-
րով զբապեան որ իբրև Արտաշահին զբա-
պամին Հրամանատար գրաւած էր զԱրդուին
եւ շցանչայքը, եւ որոն ի մասոյ ծանօթ էր
գեր. Զաքարիանի գործունեւութիւնը, 2 Մայիս
1881 (Թիւ. 1418) Թղթով հետեւեալ էր
գրէ եափառուսնին:

"Իմ երեք տարւոյ կառավալը ըստ թեանս
միջնցին այս կողման վեց, ինչպէս եւ այժմէան
բաժանմի նահանգն՝ շյոյրութեան հետ մա-
սնէն յառաջ, Արքունոյ գրաւունու ժամանակ,
անդունքական յարաբերութեան մէջ մանե-
ալ Արքունու բարաւոնն օրիսառնեար բնակ-

1 ὑπῆρχε ἡ παρθένη οὐκέτι τῇδε αἰσθανόμενη
(Πλάτων. 623) πρὸς αὐτορρράκτην «ζῆται εἰδεῖται, μανθάνειται» ή εἰ-
δεῖται — ξένιος, ξενοδόχος.

2. Համար. Մինչեւը (միմից առաջ թիւն, միմից առաջ)՝
Վիշտը. Կարսկութ (պարսկերեւէ. յաւաղընթաց. այսինքն
Վահագնական աշխատանք) Տեսակը (Ատառակ. 73). Ամբողջ

Օրինակի համար՝ Զ-իւն. Զ-իւն (Ա-դև. բ-սկ. անօս. Եղբայր.՝ Տեսաբուք (Ա-դրամ, 10) առ արթուր մէ: